

At gøre 'som vi plejer' er dødbringende, vi må hæve kvaliteten af strategisk tænkning Schiller Instituttets ugentlige Webcast med Helga Zepp-LaRouche d. 27. August, 2020.

Den 27. August, 2020.

HARLEY SCHLANGER: Hej, det er Harley Schlanger. Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche. Det er i dag den 27. august 2020.

Som mange af jer nok er klar over, tænker man ofte på 'agurketiden' i august som en tid, hvor der ikke sker ret meget, men faktisk er det i denne periode at krige ofte starter, når folk ikke er opmærksomme. Der foregår en række ting, der fortjener opmærksomhed, men det vigtigste er, at vi holder en konference den 5. september og 6. september: Og Helga, jeg synes det er et godt sted at begynde, fordi folk har brug for at komme væk fra medierne og komme væk fra de falske nyheder og faktisk komme i en situation, hvor de kan tænke kritisk over, hvad der vil ske i fremtiden, og hvad de skal gøre. Fortæl os lidt om den kommende konference?

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Denne konference vil forsøge at hæve diskussionen op på et andet plan, for hvis man ser på alle de forskellige kriser, der tager til og vokser – der er en pandemi, et økonomisk sammenbrud; man har en yderst farlig

optrapning af konfrontationen mellem USA og Kina, men i virkeligheden også i forhold til Rusland; der er en fare for, at alt dette vil gå fuldstændig ud af kontrol. Og formålet med denne konference vil være et forsøg på at formulere et nyt paradigme, at diskutere behovet for et helt nyt økonomisk system, et kreditsystem, et Nyt Bretton Woods-system, for at genoprette ideen om global økonomisk udvikling med 'Verdenslandbroen', for at etablere ideen om et verdenssundhedssystem, at have en dialog mellem civilisationer og faktisk et grundlag for, hvordan verden og de forskellige nationer i verden kan samarbejde og have en fredelig fremtid i stedet for krig. Så dette er formet som en meget vigtig intervention for også at inspirere nogle af drøftelserne på FN's Generalforsamling, men især med fokus på P-5-topmødet, som præsident Putin har anmodet om, mellem de fem permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd.

Og vi får et yderst spændende program: Vi har førsteklases talere fra hele verden. Så jeg vil virkelig opfordre jer til at finde tid til at deltage i denne konference. Hvis man ikke er engelsktalende, kan man – hvis man tilmelder sig – få simultantolkning til mange sprog; og også medvirke i forbindelse med 'spørgsmål og svar'. Så reservér denne dato den 5. og 6. september: Det bliver den vigtigste begivenhed, i det mindste i indeværende periode. https://schillerinstitute.nationbuilder.com/20200905_conference#reg

SCHLANGER: Og dette vil være en online-konference, hvor man kan tilmelde sig på <https://www.schillerinstitute.com>, som er sponsor for konferencen.

Helga, du sagde, at det bliver en spændende konference. Nu har vi set disse partikonventer udfolde sig. Det demokratiske konvent var en dødkedelig affære, og hvad vi mest lærte af det demokratiske konvent er, at de fleste demokrater hader Donald Trump. Det republikanske konvent har haft nogle interessante udviklinger, både hvad angår det der er blevet sagt, og

reaktionerne på det. Hvad er dit indtryk af det du hidtil har set?

ZEPP-LAROUCHE: Nuvel, jeg havde ikke tid til at følge alt, men jeg holdt naturligvis øje med de gode ting og dårlige ting, der skete. For at starte med den dårlige ting, holdt Pompeo denne utroligt krigeriske tale fra Jerusalem, hvor han ikke havde noget bedre at give sig til end at angribe "Det kinesiske Kommunistpartis aggressive politik" for at "sprede død" – jeg mener, sproget var bare så provokerende. Så det skulle han ikke have gjort, for som nogle eksperter bemærkede, var det med stor sandsynlighed en overtrædelse af 'Hatch'-Loven (hatch Act from 1939 –red.), som skulle forhindre medlemmerne af administrationen i at blande sig i partipolitik. Så dette var dårligt.

Jeg tror på den anden side, at Rand Paul var i skarp modsætning til dette ved at påpege, at Trump-administrationen er den første siden Reagan-administrationen, som ikke har påbegyndt en ny krig, og at Trump faktisk har forsøgt at gennemføre sin politik for at afslutte de endeløse krige. Jeg mener, der var mindst to afstemninger – jeg synes, at demokraterne i deres kommentarer til dette konvent virkelig demonstrerer, at de på en eller anden måde er 'gået fra koncepterne'. Hillary Clinton gik helt sikker fra sans og samling, efter at hun tabte valget i 2016, og hun kan tilsyneladende ikke komme sig over det. I ved, hun hun rådede Biden til under ingen omstændigheder at anerkende valget, indtil den sidste stemme er talt op – hele denne idé om at der vil blive tumult omkring stemmeoptællingen, de manglende stemmesedler, at Trump vil nægte at forlade Det hvide Hus, selvom han taber valget. I ved, at vi har haft hele denne diskussion mellem disse to oberster [Nagl og Yingling], om at militæret skulle fjerne ham, hvilket siden hen blev benægtet af Pentagon. Men alle forberedelserne i retning af at få en stor forfatningsmæssig krise på valgdagen, har været i spil.

Og demokraterne spiller tydeligvis dette 'game'. Pelosi

udtaler med dette utrolige sprogbrug, at "landets fjende" bor i 1600 Pennsylvania Avenue og i Kongressen. Jeg mener, disse demokrater er virkelig – jeg tror de er gået fra forstanden: De er krigsfraktionen, de er ubarmhjertige i deres forsøg på at få Trump ud af Det hvide Hus, på den ene eller anden måde.

Og jeg synes, Melania holdt en ganske interessant tale, som hun fik stor påskønnelse for, undtagen fra London Guardian, som naturligvis ikke kan sige noget positivt om hr. og fru Trump. Jeg synes virkelig dette burde være overstået: Trump er kandidaten. Og jeg synes, at det er nu er på tide at gå i retning af løsninger, og ikke sidde fast i partipolitik.

SCHLANGER: Jeg synes, at en af de mest bemærkelsesværdige kendsgerninger var, at demokraterne fortsætter med at bruge denne påstand om at Rusland greb ind, at Putin 'ejer' Trump, at russerne vil gribe ind igen. Det kommer non-stop fra dem. Men en af de ting der kom frem, du nævnte udsagnet fra Rand Paul om de endeløse krige: Det er klart, at Biden har til hensigt at fortsætte disse krige. Men jeg tror, at det andet der til en vis grad blev diskuteret på det republikanske konvent, og som kunne pege på, hvorfor republikanerne bør være opmærksomme på hvad vi vil diskutere på vores konference, er, at de bragte handelspolitik op, behovet for fortsat at bevæge sig væk fra disse globale frihandelsaftaler; vækst i modsætning til 'Green New Deal', det demokratiske partis anti-vækstpolitik; og så naturligvis afslutningen af krigene. Se, et af problemerne ved at afslutte krigene er, at man har Pompeo, der, som du påpegede, tydeligvis slutter sig til Biden og krigspartiet som helhed. De militære konfrontationer i Bohai-bugten, hvad er de seneste hændelser der, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Denne konfrontationspolitik som det amerikanske militær har i Stillehavet, i Det sydkinesiske Hav, i det nordlige Kina, jeg mener virkelig, at dette antager en meget farlig dimension, hvor endnu et 'U-2-øjeblik' vil kunne forekomme. Der var faktisk en hændelse, hvor et amerikansk fly fløj ind i flyveforbuds-zonen, hvor PLA i det nordlige Kina

holdt en øvelse med skarp ammunition, og dette var en klar provokation, en krænkelse af luftrummet; kineserne reagerede praktisk talt øjeblikkeligt ved at sende to missiler op fra to forskellige steder til Det sydkinesiske Hav, hvor tilstedeværelsen af både amerikanske militærfly og amerikanske militærfartøjer i den seneste periode har været stigende.

Og det er absolut en optrapning, hvilket gør disse hændelser så farlige: Alt hvad der skal til er en fejltagelse, en misforståelse, en fejllæsning eller endda en planlagt provokation, hvilket faktisk kunne udløse en krig! Det er absolut en umiddelbar mulighed.

Og så kan man også se, at den fraktion i USA, der rent faktisk ønsker en økonomisk afkobling fra Kina, er fuldt ud på vej. USA har nu fremsat en liste over 24 kinesiske firmaer, der er involveret i forskellige aspekter af byggerier på disse kunstige øer i Det sydkinesiske Hav, og de lægger bare sanktioner på dem, hvilket betyder, at ethvert firma, der samarbejder med dem, vil blive ramt af disse økonomiske virkninger. Så dette er tydeligvis rettet mod Bælte- og Vejinitiativet, og jeg tror ikke der er nogen måde hvorpå det kan ende godt. Fordi de amerikanske og de kinesiske økonomier er så afhængige af hinanden, eller sammenblandet, at enhver bestræbelse på at afskære dem egentlig er en krigshandling, og burde virkelig ikke foregå.

Du ved, USA og Kina er nødt til at samarbejde på alle felter, især om bekæmpelse af pandemien, udvikling af vacciner og distribution af dem over hele verden: Dette er en helt forfærdelig kurs, hvilket enhver, der har sans for historien vil vide – og du nævnte august måned – jeg håber ikke, at dette er 'augusts kanoner' (the guns of august), der fører til 3. verdenskrig, for det er en mulighed, der ikke kan udelukkes, og som endda erfarne mennesker, som Joseph Nye, advarer om vil kunne føre til atomkrig. Og det er ikke den første, der nævner det; vi havde en hel række andre folk: Kevin Rudd, Scott Morrison, m. fl. kommentatorer. Og man skal

være klar over, hvordan disse konflikter bryder ud. Det kunne være en gentagelse af 1914, hvor en lille hændelse udløser en række "skaktræk", der har været forberedt igennem meget lang tid, og som fører til det utænkelige. Så dette er en kurs, som absolut må vendes, hvis verden skal overleve.

NSA-whistleblower William Binneys reaktion på skandalen i Forsvarets Efterretningstjeneste

KØBENHAVN den 29. august – William Binney, fhv. tekniskchef for USA's NSA (Det Nationale Sikkerhedsagentur) var i dag gæst på LaRouchePAC live-programmet "William Binney AMA tour: Lad ingen spørgsmål forblive ubesvarede" (The William Binney AMA tour: Leave no questions unanswered på LaRouchePACs youtube kanal i samarbejde med 'Action for Assange' og en undergruppe på Reddit.com.

Som det første spørgsmål blev han bedt om at svare på rapporten fra Schiller Instituttets næstformand i Danmark, Michelle Rasmussen, med titlen "Efterretningsskandale i Danmark: Forsvarets Efterretningstjeneste har givet enorme mængder rå elektroniske data til NSA"; rapporten blev læst op for ham af ordstyrer José Vega.

Her er rapporten og hans svar, som begynder 6 min. inde i programmet.):

Efterretningsskandale i Danmark: Forsvarets Efterretningstjeneste har givet enorme mængder elektroniske rå-data til National Security Agency (NSA)

KØBENHAVN 28. august 2020 (EIRNS) – For et par dage siden blev chefen for Forsvarets Efterretningstjeneste (FE) hjemsendt sammen med øvrige medarbejdere efter massiv kritik fra en institution, der blev oprettet i 2014 for at føre tilsyn med tjenesten. I dag videregav DR information fra flere kilder om at skandalen er, at FE før 2014 har aflyttet centrale kommunikationskabler, og givet NSA adgang til enorme mængder rå elektroniske data, som kan omfatte e-mails , sms'er og telefonopkald fra mange danskere, hvilket er ulovligt. Ifølge DR er deling af efterretningsmateriale med en udenlandsk efterretningstjeneste kun lovligt, kun hvis det drejer sig om data fra enkelte danskere. Flere whistleblowers har givet oplysninger til tilsynsmyndigheden (Tilsynet med Efterretningstjenester). FE beskyldes også for at holde oplysninger tilbage for tilsynsorganet. (Michelle Rasmussen)

Ordstyreren bad derefter Binney om hans reaktion:

Dette er netop det problem jeg så, nemlig at NSA, CIA, FBI og Bush – det startede med Bush, Cheney og [tidligere NSA-direktør Michael] Hayden og [tidligere CIA-chef George] Tenet. De startede denne proces i 2001, og udvidede den derefter til forskellige andre lande i verden, inklusive 'Five Eyes' [USA, Storbritannien Canada, Australien, New Zealand]. De samarbejdede alle om at gøre dette, og de gør det alle hver især, inklusive Japan, Polen, sandsynligvis Israel, vil jeg tro, og der er et par andre nøglepunkter i Europa, som Holland, og jeg tror, at Frankrig skulle være en del af det. Men.. du ved, jeg kender bestemt ikke alle disse lande, men jeg var klar over, at Danmark blev involveret for ganske længe siden. Og så...

Pointen er, at de alle dybest set narrer alle andre på planeten. Det har aldrig været et problem at være i stand til

at finde 'slemme fyre' hvor som helst, uden at opgive sikkerhed. Vi beviste det i 2000, og også i 1999... [det] var det tidligste, vi viste – at det var muligt at gøre det.

Problemet er, at det ikke kostede mange penge, og det var det som efterretningssamfundet var ude efter, og så sagde de, at vi var nødt til at foretage denne masseovervågning, fordi det er ekstremt dyrt, og vores budgetter er på vej op. Vores viden og information om mennesker i verden, herunder alle parlamentsmedlemmerne i ethvert land i verden såvel som alle de mennesker i verden, der aktivt deltager på ethvert elektronisk apparat.

Så jeg mener, at det er sådan man får 'overhånd' over alle og enhver Hvis nogen gør sig ud til bens har man noget at gå tilbage og se på, og analysere med tilbagevirkende kraft, og derefter kan man gå ud og foretage... og derefter kan man udnytte det på enhver måde, som man måtte ønske.

Så det er grundlæggende set en forbrydelse mod menneskerettigheder over hele verden, og det er de en del af... og nu er danskerne, i det mindste, begyndt at tage det alvorligt.

Jeg tror også østrigerne. Deres parlament forkastede et forslag eller et forsøg på at få en lov på plads, hvor de kunne tillade masseovervågning. De nedstemte det, og deres højesteret, eller højeste domstol, besluttede, at det var forfatningsstridigt i henhold til østrigsk lov. Jeg mener, at det er forfatningsstridigt i henhold til amerikansk lov.

Og Elliot Schuchardt og jeg har en lov... eller en begæring i Højesteret, der vil blive gennemgået den 29. september, og det udfordrer det forfatningsmæssige grundlag for NSA, CIA og FBI, der alle deltager i denne masseindsamling af data på amerikanske borgere og alle andre på planeten.

Problemet, som jeg havde, da jeg var teknisk direktør, var, at jeg var klar over, at massedata gjorde vores analytikere

dysfunktionelle. Så jeg var nødt til at finde ud af en måde at være i stand til at løse dette problem på... at skaffe dem et rigt informationsmiljø for at kunne lykkes. Det gjorde jeg, men [NSA-direktør Michael] Hayden og hans folk kasserede det, fordi det ikke kostede mange penge, og det effektiviserede tingene, så de ikke behøvede at bygge ting som Bluffdale... nogle få milliarder dollars her og der til flere lagercentre overalt i landet, ovre ved Ft. Mead, i Denver og forskellige andre steder. Alt dette blev gjort for pengenes [skyld], og det blev gjort, fordi efterretningssamfundet ønskede at få magt over alle.

Det var derfor, at præsident Trump – da han tiltrådte embedet – udgjorde en trussel mod dette. Han ønskede at reformere det. Derfor var general Flynn en trussel mod dette. Han ønskede at revidere og foretage ændringer i hele processen, der foregik. Så det ville sætte en kæp i hjulet på efterretningssamfundet. Derfor sagde [New York Senator Charles] Schumer, at de har seks dage [om ugen] efter søndag til at komme efter dig, hvis du går imod dem.

Jeg mener, dette er hele problemet her. Vi er nødt til at slippe af med det. Og der er måder at gøre det på. Der er måder at udslette alle disse data fra deres system, så ingen af dem er i stand til at bruge det og krænke folks rettigheder hvor som helst i verden. Det er en nem ting at gøre.

Jeg kalder dette for den 'første svindel'. Dette var en stor svindel fra efterretningssamfundets side mod hele USA's befolkning. De svindler os for titusinder af milliarder dollars hvert år.

Og det gælder også de andre lande, der deltager. De bliver også svindlet. Og folk i alle disse lande mister deres menneskerettigheder under deres forfatning, og det er det største problem rundt om i verden.

Derfor er denne indsigelse i USA's højesteret så vigtig.

Derfor er det så vigtigt, hvad de gjorde i Danmark. Jeg har sørget for, at Elliot Schuchardt kender til det, så han kan inkludere det i sin appel, når han træder frem for højesteret, forhåbentlig tidligt næste år.

Sejr er påkrævet inden valget

Den 25 august (EIRNS) – Demokraternes konvent i sidste uge demonstrerede for hele verden, at mindet om Franklin D. Roosevelt og John F. Kennedy er blevet fuldstændigt udslettet fra grødhovederne i partiets elite, både de ældre 'boomere' og den narkotikaplagede yngre generation. Der var ingenting om FDR's store infrastrukturelle programmer, som skabte den elektrificerede nation, der var i stand til at frembringe "demokratiets arsenal", som besejrede fascismen. Der var heller ikke tilnærmelsesvis en antydning af inspiration, som i JFK's erklæring om, at "Vi vælger at rejse til Månen i dette årti samt gøre de andre ting, ikke fordi de er lette, men fordi de er svære, fordi dette mål vil tjene til at organisere og målrette vores energier og færdigheder". I stedet for dette præsenterede det smuldrende Demokratiske Parti et racistisk portræt af "identitetspolitik".

Som Kamala Harris udtrykte det – giver vi folk chancen for at stemme på mennesker, der "ligner dem selv". Eller som manikæiske Joe udtrykte det: stem på mig, fordi: "Jeg vil være en allieret med lyset, ikke med mørket." (<https://da.wikipedia.org/wiki/Manik%C3%A6isme>, -red.)

Nancy Pelosi rasede i dag i medierne, i en tilstand af høj angstelse, at præsident Donald Trump og hans tilhængere i Kongressen er "statens fjender... indenlandske fjender", der

forsøger at "skræmme folk fra at stemme", og til at "bifalde russisk indgriben i vores valg ved at tillade Putin at beslutte, hvem der skal være præsident i stedet for det amerikanske folk".

Til anerkendelse for det Republikanske Parti, modvirkede de den første aften af deres konvent demokraternes racistiske "identitetspolitik" med optimisme og tro på fremtiden. En række sorte valgte embedsmænd og personligheder pegede på præsident Trumps bekymring for den mest grundlæggende af de menneskerettigheder, der bliver nægtet mindretallene i USA – hvad FDR kaldte "frihed for mangel". Senator Tim Scott fra South Carolina lukkede konventet og drøftede "mulighedszoner", som han og præsidenten har lanceret i de indre byer i Amerika med det formål at skabe job og jobtræning for nationens "glemte mænd og kvinder". Han talte om "udviklingen af det sydlige 'hjerter' [af USA]" og pegede på sin valgsejr over sønnen til en berygtet racist og bemærkede, at hans bedstefar, der droppede ud af skolen i tredje klasse for at plukke bomuld, levede for at se sit barnebarn blive den første sorte mand, der blev valgt til Kongressen og derefter til senatet fra South Carolina. En anden sort valgt embedsmand, statsrepræsentant Vernon Jones, en demokrat fra Georgia, sagde, at det Demokratiske Parti "ikke ville have, at sorte mennesker skulle forlade plantagen," og roste Trump for at yde finansiering til de historiske sorte universiteter og for at gennemføre kriminalretsmæssige reformer samt for at forsvare politiet mod anarkiet på gaderne.

Matt Gaetz, en republikaner fra Florida, bemærkede, at Donald Trump er den første præsident siden Ronald Reagan, der ikke har startet en krig.

Men republikanerne har endnu ikke taget fat i de foranstaltninger, der kræves for at vende den eksistentielle trussel, som nationen og verden nu står overfor, som LaRouche-bevægelsen præsenterede i programmet: "The LaRouche Plan To Reopen the U.S. Economy: The World Needs 1.5 Billion New,

Productive Jobs.” (LaRouche-planen for at genåbne den amerikanske økonomi: Verden har behov for 1,5 milliarder nye, produktive job).

Ironisk nok har præsident Trump selv på forskellige tidspunkter taget fat på flere af de vigtigste punkter i dette program. Han forsøgte at afslutte de ”uendelige krige”, alt imens han forsøgte at opbygge venskab og samarbejde med Rusland og Kina. Men det var ikke kun demokraterne, der samarbejdede med den britiske efterretningstjeneste i ”Russiagate” og nu ”Chinagate” for at stoppe ethvert amerikansk venskab med Rusland eller Kina – de republikanske kredse, der omgiver præsident Trump – med udenrigsminister Mike Pompeo i spidsen – er lige så opmærksomme på at bryde denne indsats, at dæmonisere både Rusland og Kina og drive verden til randen af krig.

Trump må tage ved lære af Ronald Reagan, der brød med det britiske imperiums kontrollerede miljø for den imperialistiske opdeling af verden i øst mod vest, ved at arbejde med Lyndon LaRouche, og vedtage LaRouches forslag om at samarbejde med russerne (det daværende Sovjetunionen) om opbygning af et rumbaseret forsvar mod atomvåben, for dermed at ”gøre kernevåben forældede”, som Reagan udtrykte det i sin berømte tv-tale til nationen den 23. marts 1983. Hvis præsident Trump fulgte dette eksempel og accepterede LaRouche-planen om et møde mellem lederne af USA, Rusland, Kina og Indien, for at stå op imod det britiske imperiums ”del og hersk” og tackle de mange trusler mod civilisationen, som menneskeheden står overfor i dag, kunne disse problemer løses. Putin har foreslået en variation af LaRouches ”fire magts-forslag”, med et topmøde mellem de fem faste medlemmer af FN’s Sikkerhedsråd, hvilket er blevet accepteret af alle fem ledere, men uden en bestemt dato.

Schiller Instituttets konference, der er planlagt til 5.-6. september, vil være et eksempel på den slags samarbejde mellem nationer der er påkrævet, med en dagsorden der dækker hele

spektret af den globale krise – strategisk, videnskabelig, økonomisk og kulturel. Mobiliser alle I kender til at deltage i denne virtuelle begivenhed. Tilmeld jer til konferencen: “På krigsstien mod Armageddon”, eller “Et nyt paradigme blandt suveræne nationer, der er forenet af de fælles mål for menneskeheden?”

At vinde kampen

Den 23. august (EIRNS) – Uden en vision at stræbe efter kan der ikke være nogen fremtid. Hvad er det for en vision, der opdanner dem som skaber betingelserne for ekstremt kaos i verden?

Mike Pompeos trick i FN torsdag den 20. august – hvor han forelagde breve til FN's generalsekretær og den nuværende præsident for Sikkerhedsrådet med krav om en genoptagelse af sanktioneerne mod Iran – var helt klart ikke beregnet på at opnå støtte for USA's holdning, men at forårsage en krise i selve FN's Sikkerhedsråd. Det totale fravær af opbakning sås i forbindelse med resolutionen, der af USA blev forelagt FN's Sikkerhedsråd den 14. august, og hvori der blev opfordret til sanktioner mod Iran; [resolutionen] modtog en enkelt jastemme – fra Den Dominikanske Republik – veto fra Rusland og Kina, mens alle andre nationer afholdt sig fra at stemme. Iranske lovgivere har indført en lov om at trække sig ud af atom-aftalen i tilfælde af et sådant 'snapback' af sanktioner.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov forklarede det på denne måde: at opfordringen til genoptagelse af sanktioneerne "vil ikke producere noget resultat alligevel, men det kunne muligvis føre til en meget alvorlig skandale og en splittelse

i FN's Sikkerhedsråd, og i sidste ende undergrave dets autoritet. "Hvordan? Hvad sker om 30 dage, når sanktionerne mod Iran ifølge Pompeo skal genoptages, med fraværet af en modsatrettet FN-resolution (en beslutning, som USA ville nedlægge veto imod)? Hvem vil være i stand til at tage stilling til fordelene ved den amerikanske holdning? Dette er som en forfatningskrise uden en højesteret. Lavrov understregede, at dette er en del af en række handlinger, der erstatter "international lov" med den (britisk støttede) opfattelse af en "regelbaseret orden".

Husk at Trump afviste at iværksætte et luftangreb mod Iran med henvisning til antallet af dødsfald, som operationen ville forårsage. Dette behagede ikke Sir Kim Darroch – den britiske ambassadør i USA og koordinator for 'Trump-hviskere'... Darroch skrev i et memo til London: "[Trumps] påstand om at han ombestemte sig på grund af forudsigelsen om 150 dræbte og sårede holder imidlertid ikke; han ville givetvis have hørt dette tal i hans indledende briefing. Det er mere sandsynligt, at han aldrig var fuldt ud indforstået, og at han var bekymret for, hvordan dette tilsyneladende omslag af hans kampagneløfter fra 2016 ville se ud i 2020 [ved det næste valg]". Med sin tænkehat på gennemtænkte Sir Kim, hvad der kunne ændre resultatet: "Blot et yderligere iransk angreb et sted i regionen kunne udløse endnu en kovending af Trump. Desuden vil tabet af et enkelt amerikansk liv sandsynligvis gøre en afgørende forskel. "Et halvt år efter at Sir Kim forlod Washington, D.C. i skam, blev den iranske general Qassem Soleimani dræbt af en amerikansk drone, mens han foretog en diplomatisk mission i Irak. Grunden? Trump: "Soleimani planlagde forestående og uhyggelige angreb på amerikanske diplomater og militært personel." Hans død var berettiget, da han angiveligt forhindrede netop det scenario, Sir Kim havde visualiseret.

Det var i umiddelbar forlængelse af Soleimanis drab, at Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche

opfordrede til et hastetopmøde mellem USA, Rusland, Kina og Indien for at forhindre optrapning af konflikten og for at tackle årsagerne til den strategiske ustabilitet i verden – britiske finansskredse og geopolitik. Den russiske præsident Vladimir Putin har siden opfordret til et topmøde mellem lederne af de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, netop det ledelsesorgan i verden, der i øjeblikket trues af Pompeos destruktive handlinger. Alle fem ledere er principielt enige om et sådant topmøde, og FN's Generalforsamling i september giver en fremragende, gunstig og nu rettidig mulighed.

Et blik på den amerikanske indenlandske situation afslører et igangværende kup udført af efterretningstjenester (udenlandske og indenlandske) mod den valgte præsident, en senil opponert, hvis takketale indeholdt gentagne, uhyggelige henvisninger til en kamp mellem "lys" og "mørke", krigslignende situationer i Portland og andre områder, der i al væsentlighed er terrortræning, samt en udenrigsminister, Pompeo, der kører sit eget kup mod Trump: både ved at blokere tidligere teknisk direktør for NSA, Bill Binneys, bevis for, at den grundlæggende præmis for Russiagate var en komplet and, og ved at agere i opposition til Trumps kampagneløfter om at opbygge gode forhold til andre lande, som USA med fordel kunne indgå i produktivt økonomisk samarbejde med – et kup rettet imod Trumps potentiale og hans udtrykkelige intentioner.

En omfattende diskussion af de ekstreme farer som verden i øjeblikket står overfor, og den smukke fremtid, der kunne blive vores – en fremtid for økonomisk udvikling, videnskabelige gennembrud og rumforskning – vil udfolde sig i weekenden 5.-6. september, sponsoreret af Schiller Instituttet.

Forsøger Mike Pompeo at starte en 'varm' krig med Kina og Rusland, før det amerikanske valg?

Den 20. august (EIRNS) – Når man overvejer det spørgsmål, må man ikke overse den kendsgerning, at Mike Pompeo er det britiske imperiums muldvarp indenfor Trump-administrationen, der ligesom Henry Kissinger før ham sværger feudalt troskab til London, hvis politik er konfrontation, ikke samarbejde, med Rusland og Kina. Og glem heller ikke, at Londons erklærede intention er, med alle midler, at forhindre en anden Trump-administration.

Pompeo meddelte, at han vil mødes med FN's Sikkerhedsråds præsident den 20. august for at "bekendtgøre en hurtig genindførelse", dvs. det amerikanske krav om, at alle sanktioner mod Iran, der gradvist blev ophævet under JCPOA-aftalen, genindføres igen. Dette til trods for, at USA for år tilbage ensidigt ophævede og trak sig ud af JCPOA. Pompeo fortsatte med direkte at true Rusland og Kina med yderligere sanktioner mod dem, hvis de ikke gik med på genindførelsen. Det er unødvendigt at sige, at topembedsmænd i både Rusland og Kina straks afviste Pompeos arrogante trusler og beskrev dem som "absurde".

For en uge siden fortalte den kinesiske ambassadør i USA, Cui Tiankai, til et publikum hos Brookings Institutionen i Washington, at forholdet mellem USA og Kina "går i den forkerte retning", af nogle beskrevet som et "frit fald". Han sagde, at "det er alarmerende, at der er forsøg på "at ophæve

det gode samarbejdsforhold, der blev opbygget i årevis mellem de to lande, på præcis det tidspunkt hvor en "hærgende pandemi og den deraf følgende nedadgående økonomi" kræver mere, ikke mindre samarbejde. Han opfordrede USA til at "samarbejde med Kina og andre lande for at sikre, at den internationale orden og det globale system imødekommer behovene i hele det internationale samfund", og for ikke "at lade situationen komme ud af kontrol".

Tro ikke et øjeblik på, at briterne ikke vil udløse egentlig krigsførelse for at opnå deres strategiske mål. Helga Zepp-LaRouche gik direkte til spørgsmålet i sin ugentlige webcast den 19. august, hvor hun forklarede, at nogle eksperter "er bekymrede over, at en militær konfrontation mellem USA og Kina ikke er utænkkelig. Nogle mennesker er endda bekymrede for, at dette kan ske før valget – der kan nemt skabes en hændelse, som Trump derefter vil blive konfronteret med, som vi har set det mange gange i den forgangne tid".

Zepp-LaRouche var af samme mening: "Jeg tror, at der absolut er fare for, at hvis det kommer dertil, vil det kunne komme ud af kontrol. Og hvis man studerer logikken i atomkrig, er det givet, at sandsynligheden taler for, at det vil føre til generel atomkrig. Så dette er en meget farlig situation der kræver en fuldstændig holdningsændring. Det faktum, at demokraterne og folk i Trump-administrationen, som Pompeo, Esper, Navarro m.fl., alle har lagt sig fast på denne anti-Kina-kurs, må virkelig imødegås.

"Vi har brug for samarbejde mellem USA og Kina om alle relevante spørgsmål – økonomien, pandemien, verdenssundhedssituationen... Vi har virkelig at gøre med civilisations overlevelse som sådan".

Zepp-LaRouche behandlede derefter løsningen på krisen:

"Og som vi gentagne gange har argumenteret for, at den eneste

måde man kan opnå dette er at få de førende regeringer i verden, eller i det mindste en god repræsentation af sådanne regeringer, til at vedtage den slags altomfattende omorganisering, som min mand, Lyndon LaRouche, kæmpede for igennem 50 år af hans liv: Der er brug for et nyt Bretton Woods-system, der giver billige, langfristede kreditter til industrialiseringen af udviklingslandene, for at re-industrialisere USA og Europa, for at samarbejde med Rusland og Kina om udvikling af især Afrika, Latinamerika samt asiatiske lande, for at overvinde fattigdom og den nuværende tilstand, der gjorde det muligt for denne pandemi at løbe ud af kontrol, især i den såkaldte Tredje Verden”.

Derfor er et topmøde mellem P-5-lederne, for at drøfte løsninger inden for de retningslinjer som Lyndon LaRouche nærmere har angivet, den mest presserende strategiske prioritet.

Uddrag af Helga Zepp-LaRouches tale ved Schiller Instituttets spansk-talende videokonference den 15. august 2020: På vej mod et topmøde i september:

LaRouche-planen for en ny økonomisk- og sikkerhedsarkitektur for planeten

Læs begyndelsen og slutningen på engelsk her:

Helga Zepp-LaRouche Address to Ibero-America on a Plan for an International Security Architecture

... I betragtning af det faktum, at spændingerne lige nu er stigende mellem USA og Kina, hvilket der gives forskellige mulige årsager til – Kina ønsker angiveligt at overtage verden; Kina er ansvarlig for pandemien – så er virkeligheden den, at Kinas opstigen til at blive en førende, hvis ikke dén førende, magt i verden, rent faktisk ikke truer med at erstatte USA's herredømme. Men ikke desto mindre står vi på randen af en potentiel krig mellem de to største økonomier; USA og Kina. Derfor er spørgsmålet, hvor løsningen under disse omstændigheder skal komme fra. Jeg udsendte i begyndelsen af januar i år en opfordring om, at det som minimum kræver enighed blandt USA, Rusland og Kina for at overvinde geopolitikken og etablere fælles regler for at imødegå de udfordringer, som hele menneskeheden står overfor.

Uafhængigt heraf opfordrede præsident Putin fra Rusland få dage senere til et topmøde mellem de permanente lande i FN's Sikkerhedsråd for at drøfte og udarbejde principper for, hvordan civilisationens langvarige overlevelse kan sikres; hvordan man indfører principper i verden, så de farer, som vi

lige nu står over for, kan overvindes.

Før jeg kommer til spørgsmålet om, hvad der skal gøres for at opnå dette... og et af formålene med denne konference er at samle alle lande fra Latinamerika og den spansktalende verden for at spille en rolle i dette. Fordi jeg tror, at hvad der er nødvendigt for at opnå dette er et kor af internationale stemmer; af regeringer, enkeltpersoner og institutioner, der alle samarbejder om at kræve, at denne krise har brug for en overordnet løsning. Vi skal have en komplet ændring af systemet. Lad mig hurtigt gennemgå hvem 'vi' er, da mange mennesker, der deltager i eller overværer dette program, måske ikke er opmærksomme på den afgørende rolle, som LaRouche-organisationen og Lyndon LaRouche har spillet i denne kamp.

Vi har i dag har den meget berømte dato den 15. august, ikke blot Ferragosto (kendt helligdag i Italien *-red.*), men også den dag, hvor præsident Nixon for 49 år siden afsluttede det gamle Bretton Woods-system, som det blev oprettet i efterkrigstiden. Han kobledede dollaren fra guldstandard; han tilendebroge systemet med faste valutakurser og erstattede det med flydende valutakurser. Ikke mange mennesker, om nogen, indså den historiske betydning af dette skridt. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, studerede de systemiske mangler ved Bretton Woods-systemet, som det havde eksisteret hidtil, idet det faktiske Bretton Woods-system aldrig blev gennemført, som Franklin D Roosevelt havde haft til hensigt på grund af hans utidige død, men mere var udtænkt af Churchill og Truman, der virkelig var en lille mand, fuldstændig underlagt Churchills indflydelse. Det udelod det vigtigste aspekt; nemlig at Roosevelt havde i sinde, at Bretton Woods-systemet skulle overvinde udviklingslandenes underudvikling og øge levestandarden for hele verdens befolkning som en forudsætning for fred og en stabil verdensorden i efterkrigstiden. Dette blev udeladt, og da Nixon tog disse skridt, indså min mand øjeblikkeligt hvilken retning 'de højere magter' i City of London, Wall Streets finansverden, var slået ind på. Han

sagde, at hvis man fortsatte på denne vej, dvs. med at gennemføre en monetaristisk politik, så ville der være en fare for fascisme, fare for en ny depression og risiko for krig.. eller man kunne etablere en helt anden ny, retfærdig økonomisk verdensorden.

Han indså også straks, at IMF's og Verdensbankens politik på det tidspunkt – de berygtede betingelser ('conditionalities') – dybest set nægtede udviklingslandene at investere i sundhedssystemer, infrastruktur og uddannelsessystemer. Så han nedsatte en 'Biologisk holocaust Arbejdsstyrke', der havde til opgave at undersøge hvad virkningen af denne IMF-politik på udviklingslandene ville være. Efter at have foretaget intensive undersøgelser sagde han, at det medførte faren for pandemier, fordi man ikke kan sænke levestandarden for hele kontinenter over en lang periode uden at invitere til genoplussen af gamle sygdomme og udviklingen af nye pandemier.

Han begyndte straks at fremlægge løsninger. En af de mest eksistentielle, grundlæggende løsninger, som han foreslog, var faktisk den 27. april 1975, efter en rejse, han havde foretaget til Irak, hvor han havde mødtes med mange ledere fra udviklingslandene, og derefter holdt en pressekonference i Bonn, Vesttyskland, hvor han foreslog oprettelsen af Den Internationale Udviklingsbank, som skulle erstatte IMF. Dette koncept ville have fungeret, og LaRouches medarbejdere over hele verden begyndte straks at diskutere det med Gruppen af alliancefri Lande igennem et helt år. Forslaget ville have oprettet en international udviklingsbank, som hvert år kunne have givet 400 milliarder dollars i langfristede, lavt forrentede kreditter til veldefinerede industrialiseringsprojekter i Afrika, i Latinamerika, i Asien. Det ville have startet den form for teknologioverførsel, der, hvis gennemført, i betragtning af at det nu er 45 år siden, ville have betydet, at der ville være blomstrende haver overalt på disse kontinenter. Denne idé blev absolut godt

modtaget af landene i Gruppen af alliancefri Lande, som i deres endelige resolution i Colombo, Sri Lanka, i 1976, grundlæggende støttede hele forslaget og vedtog det. Det var tre fjerdedele af den menneskelige race, der sagde: "Vi ønsker en ny verdensøkonomisk orden".

På det tidspunkt forelagde Guyanas udenrigsminister, Fred Wills, forslaget på FN's generalforsamling i New York. Der var bred støtte til det, og det kunne være blevet gennemført. Det skete altså ikke, fordi man havde den voldsomste modreaktion fra City of London og det britiske imperium – som i det væsentlige er alle centralbankerne, investeringsbanker, forsikringselskaber, hedgefonde og generelt det militærindustrielle kompleks, der er forbundet med disse finansielle kræfter. Og så fik man de mest omfattende destabiliseringer mod Indira Gandhi, mod fru [Sirimavo] Bandaranaike fra Sri Lanka. Zulfikar Ali Bhutto, Pakistans premierminister, blev dræbt. Henry Kissinger erklærede, hvilket vi dengang offentliggjorde i dokumenter, der hidtil ikke er blevet gendrevet: "Vi vil lave et blodigt eksempel ud af Bhutto," fordi han udfordrede det daværende system. Præsident General Juan Velasco Alvarado fra Peru blev også destabiliseret.

Men min mand og hans bevægelse fortsatte denne kamp. Vi præsenterede den første omfattende udviklingsplan for Afrika på en stor konference i Paris i 1976. Allerede i 1975 foreslog min mand en udviklingsplan for Sydvestasien, der blev kaldt Oasis-planen. Dette var ideen om at udvikle nye former for vandforsyning gennem afsaltning af store mængder havvand ved hjælp af atomkraft; at bruge andre moderne teknologier, som de lige nu bruges i Israel og nogle af Golfstaterne. I den følgende periode, i 1982, blev min mand opfordret af López Portillo til at forsvare Mexico, da pesoen blev angrebet, og enorme mængder kapitalflugt fandt sted. Han skrev et program for hele udviklingen af Latinamerika, kaldet Operation Juárez, der ligesom Afrika-planen gik ud fra antagelsen om, at både

Afrika og Latinamerika ikke havde nogen infrastruktur, der var værd at tale om, på grund af den kolonialistiske tradition. Så grundlæggende ville det første trin i industrialiseringen af disse to kontinenter have været udvikling af storstilet infrastruktur, havne, jernbaner, integreret med motorveje, produktion af energi, distribution af energi, kommunikationssystemer; alt sammen som en forudsætning for en reel industriel udvikling og industrialisering af landbruget.

I 1982 arbejdede vi også sammen med premierminister Indira Gandhi fra Indien om en 40-årig udviklingsplan for Indien, som hun påbegyndte gennemførelsen af, før hun blev myrdet. Den blev videreført af hendes søn, Rajiv Gandhi, og i en vis forstand var det den samme idé om at bringe teknologioverførsel til udviklingslandene, der også var kernen i for det Strategiske Forsvarsinitiativ, som min mand havde arbejdet på, og som derefter blev vedtaget af Reagan-administrationen. Det var et revolutionerende koncept for at opløse de militære blokke, NATO og Warszawa-pagten; udvikle nye teknologier for at gøre kernevåben forældede; anvende de nye teknologier fra det militære område til civile formål som en gigantisk videnskabelig drivkraft, og bruge disse til at øge produktiviteten i verdensøkonomien – og derefter have en teknologioverførsel til udviklingslandene; samt ophøre med at bruge disse lande som stedfortrædere i krige mellem supermagterne.

Politiken blev videreført med Lys og mit forslag til hvad der skulle gøres efter Sovjetunionens sammenbrud; nemlig at opbygge en Eurasisk 'Landbro', der forbinder Europas befolkninger og industrimagter med befolkningerne i Asien. Og bruge 'den Nye Silkevej' til at oprette forbindelse mellem alle disse andre udviklingsprojekter...

Læs begyndelsen og slutningen på engelsk

her:

Helga Zepp-LaRouche Address to Ibero-America on a Plan for an International Security Architecture

Verdensledere velkommer fusionsenergiprojektet ITER's samlingsfase

Paris den 30. juli (Nouvelle Solidarité) – Den 28. juli lykønskede præsidenter og premierministre fra bl.a. Kina, Rusland, Japan, Indien, Sydkorea og Frankrig deltagere i en ceremoni, hvor man lancerede montagefasen af den Internationale Termonukleære Eksperimentelle Reaktor (ITER) på megaprojektets byggeplads i Cadarache, Frankrig.

Indtil nu har mange kraftige fusionsanlæg været i stand til at opnå et eller flere af de mange kriterier, der kræves for at opnå breakeven-betingelser (hvor man producerer mere energi, end det kræver at køre maskinen) i en magnetisk indesluttet plasma (temperatur, densitet, varighed osv.), men ITER er designet til ikke blot at opfylde enkelte af de krævede betingelser (Lawson-kriterier) men dem alle sammen i et enkelt gigantisk anlæg af tokamak-typen. Uanset det endelige resultat af disse anstrengelser vil vi lære meget.

Som fortalt på dets hjemmeside var ITER-projektet, som oprindeligt blev foreslået af russiske og amerikanske forskere, et af resultaterne af Genève-topmødet i november 1985 mellem præsidenter Ronald Reagan og Mikhail Gorbachov,

der lettede på krigsspændinger og åbnede en ny æra i forholdet mellem USA og Sovjetunionen.

Generalsekretær Mikhail Gorbatsjov og præsident Ronald Reagan understregede »den potentielle betydning af arbejdet, der sigter mod at anvende kontrolleret termonuklear fusion til fredelige formål, og i den forbindelse talte de for den bredest mulige gennemførlige etablering af internationalt samarbejde, som kan give os denne energikilde, som i alt væsentligt er uudtømmelig, til gavn for hele menneskeheden.« De to præsidenter bekræftede deres engagement i fusionsinitiativet på deres topmøde i Reykjavik den 11.-12. oktober 1986, der blev nedsat et firesidigt initiativsudvalg med EURATOM og Japan, og »Kæmpemaskinen« var godt på vej og blev snart efter navngivet ITER.

Anlægget vil veje 23.000 tons og vil have en maksimal plasmavolumen på 830 kubikmeter, langt højere end tokamakerne, der fungerer i dag, og som har en maksimalt plasmavolumen på 100 kubikmeter. De 35 partnerlande, der har samlet deres enorme ekspertise og ressourcer, er EU-landene, Storbritannien, Schweiz, Kina, Indien, Japan, Sydkorea, Rusland og USA.

ITER: Verdens største puslespil

Den 12. august (Schiller Instituttet) – For at illustrere den milepæl, som starten på monteringsfasen af den gigantiske ITER-fusionstokamakreaktor repræsenterer, har ITER lagt en spændende 8-minutters video ud på sin hjemmeside med titlen, ITER: Verdens største puslespil. Videoen har animationer af samlingsprocessen af de mange elementer fra hele verden: [<https://youtu.be/MP2aV26X-70>]

Se også EIR's interviewer, der blev lavet i København i 2018, med Luo Delong, generaldirektør for ITER China, som i øjeblikket er formand for ITER-rådet og med kommunikationsdirektøren for Fusion for Energy, der

administrerer det europæiske bidrag for ITER, og andre på:

www.schillerinstitut.dk/si/?p=23977

DR's radioavis dækkede begivenheden i radioavisen den 28. juli kl. 12, med begyndelse 11 min. inde i udsendelsen:

www.dr.dk/radio/p4/radioavisen/radioavisen-2020-07-28-12-00/

Det næste Hiroshima inden november? Vi har brug for en verdensorden for fred!

Af Schiller Instituttets stifter og internationale præsident Helga Zepp-LaRouche

Den 8. august 2020. Jeg slår alarm! De fleste af vore samtidige undervurderer den eskalerende amerikanske kampagne mod Kina, og kinesiske analytikere frygter, at det kan føre til en militær konflikt inden det amerikanske præsidentvalg i november. Den tidligere australske premierminister Kevin Rudd advarer i en artikel i Foreign Affairs med den skæbnesvangre titel: »Pas på »augusts kanoner« – i Asien«, med en klar henvisning til udbruddet af Første Verdenskrig: »Det engang utænkelige resultat – egentlig væbnet konflikt mellem USA og Kina – ser nu ud til at være muligt for første gang siden afslutningen af Korea-krigen. Vi står med andre ord overfor udsigten til – ikke kun en ny kold krig, men også en varm krig«. [1] Den nuværende australske premierminister Scott

Morrison deler denne frygt for, at krig mellem USA og Kina, der »tidligere var utænkeligt og endog ikke blev anset som et muligt eller sandsynligt udfald«, ikke længere betragtes således«.

Den samme bekymring kommer også fra russisk side: På 75-årsdagen for brugen af atomvåben i Hiroshima advarer den russiske udenrigsminister Lavrov mod en ændring i den amerikanske militære doktrin, der nu betragter atomvåben som »anvendelige«.

Blot 75 år efter afslutningen af Anden Verdenskrig, der efterlod store dele af verden i ruiner, hvordan har verden kunnet nå frem til dette punkt med potentiel udryddelse? For det ville være følgen af den tredje, termonukleare verdenskrig. Det startede med metoden til »Schrecklichkeit« (-afskrækkelse), med demonstrationen af en så frygtelig handling, at man overbeviser en potentiel modstander om, at han alene kan redde sig ved ubetinget underkastelse.

Lyndon LaRouche havde allerede fordømt denne brug af atomvåben som militært unødvendig for 25 år siden, i en kommentar til 50-årsdagen for Hiroshima og Nagasaki. Japan var blevet besejret for længe siden og havde undersøgt muligheden for en overgivelse og en afslutning på krigen så hurtigt som muligt gennem forhandlinger mellem kejser Hirohito og Giovanni Montini, som var daværende sekretær for pave Pius XII og senere blev pave Paul VI. Disse rapporter, som LaRouche modtog gennem samtidige vidner, er nu blevet bekræftet af dokumenter, der er tilgængelige i Nationalarkivet i Washington, og rejser spørgsmålet, om det ikke er på høje tid, at denne uhørte handling behandles og diskuteres som en ekstraordinær krigsforbrydelse. Denne handling, der blev begået med Storbritanniens godkendelse, og på baggrund af hvilken mere end 200.000 mennesker, for det meste civile, omkom, mens utallige flere efterfølgende led og døde.

»Der var ikke behov for en militær invasion af de japanske

øer. Der var ingen militær grund til at smide disse atomvåben på to byer, Hiroshima og Nagasaki, for Japan var blevet fuldstændig besejret; der var kun et britisk geopolitisk motiv, som næsten ikke havde noget at gøre med Japan som sådan«, skrev LaRouche. [2]

Krigen var praktisk talt forbi. Japan blev afskåret fra sine forsyningslinjer af den amerikanske marineblokade og den russiske besættelse af Korea og det nordlige Kina. »I denne situation«, understregede den russiske udenrigsminister Lavrov, »var USA's atombombning faktisk bare en magtdemonstration og en test af kernevåbnenes virkning på civile«. Scott Ritter, tidligere FN-våbeninspektør i Irak, skrev i en kommentar til denne årsdag, at Trumans inderkreds, inklusive udenrigsminister James Byrnes og krigsminister Henry Stimson, gik ind for anvendelsen af atomvåben, fordi de troede, at det ville hjælpe med at skræmme Sovjetunionen fra en fremtidig krig.

Afskrækkelse som metode

Bag dette lå hele strategien, som HG Wells gentagne gange havde understreget, allerede før Anden Verdenskrig, og som Bertrand Russell offentliggjorde i sin artikel i 1946: »Atombomben og krigsforebyggelsen«, nemlig at gøre oplevelsen af krig så forfærdelig, at enhver mulig modstander, og især Sovjetunionen, kunne tvinges til at opgive sin suverænitet og underkaste sig en verdensregering.

Ritter citerer også direktøren for Manhattan-projektet, der fremstillede de to atomvåben, general Leslie Groves, som sagde til de involverede forskere: »Formålet med hele projektet var at underkue russerne«. Så det handlede ikke om at redde menneskeliv og afslutte krigen i Stillehavet på den mest humane måde, som den tidligere, officielle version om Hiroshima og Nagasaki har hævdet, men som teoretikeren for inddæmningspolitikken mod Sovjetunionen, George Kennan, har udtrykt det, handlede det om at organisere efterkrigstiden »i vores billede«.

I en artikel i Los Angeles Times den 5. august opfordrede Gar Alperovitz til en »ærlig national samtale« om den skæbnesvangre første brug af atomvåben, som »fortsat truer vores overlevelse.« [3] Hvad, der virkelig er behov for, er en international debat, der inkluderer Churchills dominerende rolle i forhold til Truman, samt de anglofile kredse omkring Averell Harriman.

Det er ikke en akademisk øvelse at identificere hensigten bag den oprindelige brug af atomvåben mod civilbefolkningen, eftersom det ser ud til, at det nuværende amerikanske etablissement er vendt tilbage til at bruge »afskrækkelse« som en metode til at fremme dets interesser, ikke kun mod Kina.

Hvad skal det ellers betyde, når de tre amerikanske senatorer, Ted Cruz, Tom Cotton og Ron Johnson, skriver i et brev til ledelsen af havnene i Sassnitz og Mukran på den tyske ø Rügen, at de enten afslutter samarbejdet med Northstream 2-gasledningen, eller USA vil træffe foranstaltninger, der ødelægger havnenes økonomiske levedygtighed. Rørledningen er allerede 90 procent færdig og er vigtig for energiforsyningen ikke kun i Tyskland men også i andre dele af Europa, men i brevet siges det: »Sanktionerne er obligatoriske, og der vil ikke blive lagt fingre imellem i forhold til at håndhæve dem... Hvis I fortsætter med at levere varer, tjenester og støtte til Nord Stream-projektet, herunder ved at stille [rørlægningskibe] Fortuna og Akademik Cherskiy til rådighed, vil I ødelægge den fremtidige økonomiske levedygtighed af jeres virksomhed«. [4]

Hvis det er tonen, når man taler til de såkaldte »allierede«, hvad skal lande så tænke, når USA officielt har erklæret dem for at være »strategiske modstandere« og »fjender«?

Den britiske terroroffensiv

Efter at Pompeo opfordrede til oprettelse af en international alliance mod Kina og {de facto} udstedte en opfordring til det kinesiske folk om en opstand mod regeringen, blev indsættelsen af den amerikanske flåde i det Sydkinesiske og

det Østkinesiske Hav såvel som amerikanske jagerfly langs den kinesiske kyst forøget. Sundhedsminister Azars besøg i Taiwan provokerede igen Kina. Dette er det højest rangerede besøg fra USA siden 1979 og betragtes af Kina som en klar krænkelse af »ét-Kina-politikken«, som hidtil har været grundlaget for forholdet mellem USA og Kina. Den officielle reaktion fra Beijing var, at besøget bringer freden i fare.

Med Obamas politik om en »akse til Asien« blev udvidelsen af militærbaser i Stillehavsregionen fremskyndet, hvilket i dag repræsenterer en komplet omringning af Kina med over 400 sådanne baser fra Australien til Japan, Korea til Afghanistan og Indien. Forskellige krigsplaner fra Rand Corporation, herunder en med titlen »Krig med Kina: gennemtænk det utænkelige«, konkluderer, at jo før krigen begyndes, jo færre amerikanske tab ville der være. Jo mere Kina kan udvide sin A2AD-kapacitet ('anti-access area denial« er en militær kapabilitet), jo færre vil de kinesiske tab være, hvilket ville reducere den amerikanske evne til at angribe. Amitai Etzioni, som for mange år siden skrev en bog om at undgå krig med Kina, udtrykker bekymring over, at de igangværende krigsforberedelser kunne overbevise Kina om, at et forebyggende angreb for at eliminere dets atomvåben kunne være under forberedelse, hvilket kunne give Kina et frygteligt valg, om hvorvidt man skal angribe først, hvilket ville føre til en atomkrig.

Hvor langt vi er kommet ad denne vej fremgår tydeligt i en artikel af chefredaktøren for Global Times den 7. august. Under overskriften: »Hvis der udbryder krig mellem Kina og USA, hvilken side vil stå stærkest?« diskuterer Hu Xijin spørgsmålet om, hvad der sker, hvis Taiwan, som er en af Kinas kerneinteresser, af USA opfordres til at overskride den røde linje, og der opstår en militær styrkeprøve.

Uanset det faktum, at USA's samlede militære magt er den stærkeste, er det, der tæller, når det kommer til Kinas kerneinteresser, kombinationen af militær gennemslagskraft,

moral og viljen til at kæmpe. Hvem ville være den stærkeste i en krig ved Kinas kyst? Kina ville på ingen måde afgive det første skud, men Kina er godt forberedt på at afgive et andet skud som svar på det første. Når det kommer til Kinas kerneinteresser, vil det ikke bakke ud igen.

Fortællingen, sammenstykket af tidligere MI6-chefer Sir Richard Dearlove og John Sawers, Henry Jackson Society og Niall Ferguson, om, at Kina var ansvarlig for den verdensomspændende spredning af coronavirus-pandemien, var udformet til at bestemme valgtemaerne for det indeværende præsidentvalg i USA. Denne fortælling er sort propaganda beregnet til at tjene som baggrund for den militære konfrontation med Kina.

Løsningen i form af et topmøde

I betragtning af den hidtil usete kombination af kriser, som menneskeheden i øjeblikket står over for, er topmødet med de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, der er taget initiativ til af præsident Putin, muligvis den sidste chance for at afvige fra den nuværende selvmordkurs og opnå et nyt højere samarbejdsniveau blandt de atombevæbnede nationer. Dette topmøde må afhjælpe den egentlige årsag til krig – det bankerotte transatlantiske finanssystem – ved at etablere et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system og etablere en ny platform for internationalt samarbejde i bekæmpelsen af pandemien. Dette topmøde må føre til en fredelig orden, der begynder med opførelsen af et moderne sundhedssystem i hvert eneste land på Jorden, og som fokuserer på de fælles mål for menneskeheden, som f.eks. den forestående realisering af nuklear fusion og internationalt samarbejde inden for rumrejser.

Enhver person og enhver nation med interesse for menneskehedens overlevelse bør aktivt støtte gennemførelsen af dette topmøde. Dette er intet mindre end prøvestenen for vores moralske egnethed til at overleve.

-zepp-larouche@eir.de

1. <https://www.foreignaffairs.com/articles/united-states/-2020-08-03/beware-guns-august-asia>
 2. <https://larouchepub.com/lar/1995/hiroshima.html>
 3. <https://www.latimes.com/opinion/story/2020-08-05/-hiroshima-anniversary-japan-atomic-bombs>
 4. <https://www.cruz.senate.gov/files/documents/Letters/-2020.08.05%20Final%20Mukran%20Port%20Letter.pdf>
-

**Schiller Instituttets
internationale
videokonference den 5.-6.
september 2020:
Krigsmagernes dommedagskurs,
eller et nyt paradigme blandt
suveræne nationer
forenet gennem menneskehedens
fælles mål?
PANEL I video og engelsk**

afskrift (d. 5. sept.): At overvinde geopolitik: Hvorfor et P-5-topmøde er presserende nødvendigt nu. Også paneler II-IV.

Panel I: Se det engelske afskrift nedenunder. Her er talerlisten:

1. Helga Zepp-LaRouche (Tyskland), grundlægger og præsident, Schiller Instituttet
2. Andrey Kortunov (Rusland), generaldirektør for Det russiske råd for internationale Anliggender
3. Dr. Edward Lozansky (US), American University i Moskva; Moskow State University
4. Martin Sieff (USA), senior korrespondent for udenrigsanliggender, UPI; Senior Fellow, American University i Moskva
5. James Jatras (USA), tidligere rådgiver, det amerikanske senats republikanske lederskab
6. Spørgsmål og svar, del 1
7. Marco Zanni (Italien), formand, Europa-Parlamentets gruppe for identitet og demokrati
8. Oberst Richard H. Black (USA ret.), Tidligere leder af hærens strafferetlige afdeling i Pentagon; tidligere statssenator, Virginia

9. William Binney (USA), tidligere teknisk direktør, National Security Agency og Kirk Wiebe, tidligere Senior Analyst, National Security Agency

10. Spørgsmål og svar, del 2

Hele konferencen:

Dato: Lørdag og søndag den 5.-6. september 2020

Tid: kl. 16 – 24 dansk tid, eller fra arkivet bagefter.

Sted: Hvis du tilmelde dig [her](#), får du et link sendt direkte til din e-mail.

Ellers vil vi lægge YouTubes live stream på vores danske hjemmesides forside.

Paneler: Talerlisten findes nedenunder

PANEL II (Lørdag 21:00 – 24:00 dansk tid)

Videnskabens rolle i skabelsen af menneskehedens fremtid:

PANEL III (Søndag 16:00 – 20:00 dansk tid):

Bælte- og Vejinitiativet bliver til Verdenslandbroen & Franklin D. Roosevelts uafsluttede projekt:

PANEL IV (Søndag 21:00 – 24:00 dansk tid):

Opbygning af tillid i internationale relationer: Klassisk kulturs rolle og bekæmpelse af global hungersnød:

Tilmelding: Klik [her](#) for at tilmelde dig og modtage talerlisten og opdateringer

**Ellers kan den ses
her: www.schillerinstitut.dk eller www.schillerinstitute.com**

Kontakt: for mere information: Michelle Rasmussen +45 53 57 00 51, si@schillerinstitut.dk

Foreløbigt konferenceprogram:

Arrangementet udsendes live på Zoom og YouTube. Der vil være simultantolkning på spansk, fransk og tysk på Zoom-plattformen.

(Det følgende er en delvis liste over talerne. Hvert panel indeholder rigelig tid til spørgsmål og svar.)

PANEL II (21:00 – 24:00): Videnskabens rolle i skabelsen af menneskehedens fremtid

1. Jason Ross (USA), videnskabsrådgiver ved Schiller Instituttet

2. Dr. Bernard Bigot (Frankrig), generaldirektør for den internationale term nukleare eksperimentelle reaktor (ITER), tidligere direktør for den franske kommission for alternativ energi og atomenergi (CEA)

3. Sergey Pulinets (Rusland), Principal Research Scientist, Space Research Institute, Det Russiske Videnskabsakademi

4. Dr. Stephen O. Dean (USA), præsident, Fusion Power Associates (10)

5. Michael Paluszek (USA), Princeton Satellite Systems

6. Philip Tsokolibane (South Africa), head of LaRouche South Africa

7. Dr. Kelvin Kemm (South Africa), CEO, Stratek Business Strategy Consultants, former board chairman, South African

Nuclear Energy Corporation

6. Spørgsmål og svar

**PANEL III (16:00 – 20:00): Bælte- og Vejinitiativet bliver til
'Verdenslandbroen'; Franklin D.**

Roosevelts uafsluttede projekt

1. Dennis Small (USA), latin-amerikansk redaktør, EIR

2. Dr. Natalia Vitrenko (Ukraine), præsident for Progressive Socialist Party, tidligere parlamentsmedlem og præsidentkandidat

3. Michele Geraci (Italien), tidligere minister for økonomisk udvikling

4. Hassan Daud Butt (Pakistan), tidligere projektdirektør, CPEC; Administrerende direktør for Khyber Pakhtunkhwa Provincial Board of Investment & Trade

5. Marcelo Muñoz (Spanien), grundlægger og præsident emeritus for Cátedra China, dekan for spanske forretningsmænd i Kina

6. Dr. Björn Peters (Tyskland), fysiker, iværksætter og politisk rådgiver inden for energi, bæredygtighed og råvarer

7. Spørgsmål og svar, del 1

8. Dr. Joycelyn Elders (USA), tidligere chef for USA's sundhedsvæsen m.m.

9. Marlette Kyssama-Nsona (Republikken Congo), farmaceutisk kemiker, politisk leder af Panafrican League UMOJA og specialist i folkesundhedsspørgsmål

10. Spørgsmål og svar, del 2

PANEL IV 21:00 – 24:00): Opbygning af tillid i internationale relationer: Klassisk kulturs rolle og bekæmpelse af global hungersnød

1. Jacques Cheminade (Frankrig), leder af Solidarite &

Progres, tidligere præsidentkandidat

2. Marcia Merry Baker (USA), EIR-redaktionen

3. Bob Baker og amerikanske landbrugsledere:

Ron Wieczorek, South Dakota cattle rancher, LaRouchePAC

Nicole Pfrang, Kansas Cattlemen's Association Secretary-Treasurer, cattle rancher

Mike Callicrate, Colorado, cattle rancher, Owner, Ranch Foods Direct:

4. Paul Gallagher (U.S.), EIR Editorial Board

5. Fred Haight (Canada), Schiller Instituttet

6. Michael Billington (US), chef for asiatiske anliggender, Executive Intelligence Review

7. Spørgsmål og svar

8. Beethoven-messe i C-dur, opførelse af Schiller Institutttets kor i New york City.

Mange mennesker rundt om i verden, som er uvidende om, at en løsning til de mangfoldige kriser i den nuværende verden potentielt eksisterer, reagerer med stadigt større fortvivlelse og radikalisering på den ene eller anden måde, eller trækker sig tilbage til deres privatsfære. Mistilliden til regeringer og førende institutioner i størstedelen af verden har aldrig før været så stor. På et og samme tidspunkt er vi konfronteret med en pandemi, der er ude af kontrol, et økonomisk sammenbrud udløst, men ikke forårsaget, af pandemien, et kommende kollaps af det transatlantiske finanssystem og den stigende fare, ikke blot for en ny kold krig, men for at det utænkelige rent faktisk kunne ske, og en tredje, denne gang atomar, verdenskrig kunne bryde ud. Vi er i sandhed konfronteret med et systemisk sammenbrud – enden på en

epoke.

Det bliver nu stadigt tydeligere for mange kredse rundt om i verden, at Lyndon LaRouches advarsel i 1971 var absolut profetisk: at Richard Nixons ophævelse af Bretton Woods-systemet, ved at erstatte de faste valutakurser med et internationalt system for flydende valutakurser, og åbningen af vejen til monetarisme, ville føre til faren for en ny fascisme, depression, pandemier og krig. Det er også klart, at hvis vores verden skal undslippe disse meget reelle farer, så må vi implementere en presserende reorganisation af verdens finansielle og økonomiske system i den fysisk-økonomiske tradition fra Leibniz og Hamilton, som LaRouche har været fortaler for i årtier.

Lyndon LaRouche har i lang tid opfordret til en firemagts-aftale mellem USA, Kina, Rusland og Indien, som det bedste udgangspunkt for at påbegynde et sådant nyt paradigme. I dag er den eneste synlige struktur, som, realistisk set, hurtigt kan føre i denne retning, en konference blandt de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråd, som foreslået af Præsident Putin i januar. De fem atommagter har et særligt ansvar for at blive enige om principper, som kan garantere menneskehedens overlevelse på lang sigt. Dette er særligt presserende i lyset af det faktum, at vores verden, med ophævelsen af så mange internationale traktater om våbenkontrol og andet, er faretruende tæt på at styrte ind i lovløshedens æra.

Men disse fem nationer må understøttes af et kor af andre nationer, individer og institutioner fra hele verden, som må kræve, at de trækker verden tilbage fra afgrundens rand. Dette topmøde må tilskyndes til at adoptere følgende:

- En mekanisme til at løse alle internationale problemer gennem dialog og diplomati.
- Et Nyt Bretton Woods-system - i overensstemmelse med

Franklin D. Roosevelts intention og uddybet af Lyndon LaRouche – med det eksplicitte formål, at overvinde fattigdom og underudviklingen af de såkaldte udviklingslande, og som må begynde med skabelsen af et moderne sundhedssystem i alle lande.

– En aftale om at gøre programmet »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« til grundlaget for sikringen af de mest moderne standarder i infrastruktur og industriel udvikling for alle lande på kloden.

– En ny sikkerhedsarkitektur baseret på verdenssamfundets fælles økonomiske interesser, hvilket indebærer sikkerhedsinteresserne for hver enkelt nation. De farvede revolutioner og destabiliseringer, som i øjeblikket orkestreres af det Britiske Imperium og dets bankerotte finansinteresser, mod regeringer, som de ikke kan lide, må have en ende – dette inkluderer blandt andet destabiliseringen af Donald Trumps, Xi Jinpings og Vladimir Putins regeringer.

– Et internationalt samarbejde i et forceret program for at bemestre fusionsenergi, et internationalt samarbejde indenfor rumfart for at bygge en by på såvel Månen som Mars, og et videnskabeligt samarbejde om forståelsen af liv.

– En aftale for at påbegynde en sand kulturel dialog, hvor hver kultur og civilisation forpligter sig til at lære om de bedste traditioner og universelle bidrag af andre, som grundlaget for fred og forståelse, og en ny verdensomspændende renaissance.

Der er præcedens for sådan en tilgang. Efter 150 år af religiøs krigsførelse i Europa, hvilket kulminerede i Trediveårskrigen, blev alle grupper, der tidligere havde bekriget hinanden, enige om vedtagelsen af Den Westfalske Fred. De indså, at hvis kampene fortsatte, så ville der ingen være nogen tilbage, som kunne nyde sejren. Den aftale etablerede det moderne grundlag for alle internationale love

blandt nationer. Det er nu på tide, at basere international lovgivning på den lovmæssighed der findes i det fysiske univers. Det er det eneste sprog, som har evnen til at eliminere enhver misforståelse og tilsyneladende interessekonflikter på et lavere niveau.

Schiller Instituttets kommende konference vil stræbe efter at bidrage med idéer hen imod dette mål.

Tilmelding: Klik her for at tilmelde dig og modtage talerlisten og opdateringer

Ellers kan den ses her: www.schillerinstitut.dk eller www.schillerinstitute.com

NYHEDSORIENTERING AUGUST 2020: 75 år efter Hiroshima: Undgå en ny varm krig

Download (PDF, Unknown)

Hvis dette er den 'pandemiske depression', så genopliv LaRouches politik for at stoppe den

Den 10. august (EIRNS) – Denne uge markerer årsdagen for d. 15. august, 1971, da Præsident Richard Nixon blev overtalt til at ødelægge Franklin Roosevelts valuta- og kreditsystem (Bretton Woods), hvilket sendte den industrielle sektor ud i ukontrolleret spekulation og lønnedgang i et halv århundrede. Lyndon LaRouche fordømte dette tiltag af Richard -"Jeg er nu en Keynesianer i økonomi"-Nixon, og sagde at det åbnede døren til en fascistisk nedskæringspolitik og økonomisk depression, medmindre det blev forkastet. LaRouche besejrede en af verdens førende keynesianere angående dette tema i en debat på et universitet i december 1971, og satte sig for at ændre denne skrækkelige fejl ved at genoplive Roosevelts oprindelige intention ved Bretton Woods – kreditter til teknologisk og industriel udvikling af Eurasien, Afrika og Sydamerika.

I de næste 45 år var dette hans livs arbejde, og det gjorde ham til en foragtet modstander af det finansielle imperium i City of London og Wall Street, og i særdeleshed – som Roger Stone betonedede dette i LaRouches Politiske Aktionskomité's webcast, d. 2. august – Bush-familien.

Denne uge, næsten som om de ønskede at markere denne dato, d. 15. august, bragte *Foreign Affairs* en hovedartikel under titlen "Den pandemiske depression: Den globale økonomi vil aldrig blive den samme igen"; et dybt pessimistisk indlæg af to af USA's "førende økonomer", Carmen Reinhart (Harvard Kennedy School) og Vincent Reinhart (cheføkonom for Bank of New York–Mellon). Deres idé om de centrale aktører i denne

krise er, at "centralbankerne" forsøger at opretholde udlån, og "finanspolitiske myndigheder" øser ud af penge til husholdninger til forbrug; og de forventer at det vil tage mange år blot for at vende tilbage til verdensøkonomiens allerede faldefærdige niveau fra begyndelsen af 2020. De udelader fuldstændig Kinas voksende økonomi, samt deres Bælte- og Vejinitiativ for infrastrukturelle projekter.

Med hensyn til udviklingslandene demonstrerer to citater fra Reinhart og Reinhart ørkesløsheden i den nu konventionelle økonomiske tænkning i de store centralbankers verden. "G20-landene har allerede udsat gældsbetalinger for de fattigste 76 lande", skriver de. Men, "flere selvstændige låntagere er i dette år blevet nedgraderet af rating-agenturerne end i noget andet år siden 1980". Og deres konklusion, "løsningen", i den grad at de tillader en sådan for disse nationer, der er blevet desperate af den pandemiske depression? "Embedsmænd bliver nødt til at fortsætte med finanspolitiske og monetære incitamentter."

Tilbage i august 1971, begyndte LaRouche, i grel modsætning hertil, at mobilisere for et topmøde – på den tid blandt Gruppen af de alliancefrie Lande – der tilsluttede sig hans foreslåede Internationale Udviklingsbank, som dog derefter blev saboteret af Henry Kissinger på vegne af City of Londons finansinteresser. Økonomierne kunne ikke blot genoplives, som LaRouches udviklingsplaner viste, men genskabes gennem store projekter i økonomisk infrastruktur, såsom Verdenslandbroen, med transport-, energi- og kommunikationskorridorer, der ville strække sig hen over kontinenterne.

Ved markeringen af den dag, hvor det Britiske Imperium gjorde en ende på Rooseveltts Bretton Woods-system, samt erindringen om Lyndon LaRouches profetiske advarsler om konsekvenserne heraf, er et nyt sådant topmøde presserende.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, har

siden januar argumenteret for et topmøde, der, som et minimum, skulle involvere lederne fra USA, Kina og Rusland, for at erstatte disse landes faretruende konfrontationer med et samarbejde for et Nyt Bretton Woods, baseret på Roosevelts model. Ruslands præsident, Vladimir Putin, har været i gang med at organisere for et topmøde (ikke virtuelt, men i virkeligheden) blandt de lande, som grundlagde FN, hvilket i dag er Sikkerhedsrådets fem permanente medlemmer. Lyndon LaRouches plan for processen omkring et sådant topmøde blev formuleret for 38 år siden, denne måned, i et omfattende dokument, *Operación Juárez*, skrevet til den mexicanske præsident, José López Portillo: omorganisering af gælden, baseret på Alexander Hamiltons principper; nationalbank-kreditinstitutioner i hvert land; fælles kreditudstedelse fra de store nationer, som har til hensigt at eksportere kapitalgoder for udvikling; brugen af lynprogrammer indenfor rumforskning og videnskab som motorer for hurtig teknologisk fremskridt.

Anvend disse principper fra LaRouche i en sådan proces omkring topmødet nu: Dermed kan truslen for konfrontation mellem stormagterne, såvel som den "pandemiske depression" hurtigt stoppes – begge på den eneste mulige måde.

Atomkrig – det uundgåelige emne på alles dagsorden

Den 8. august (EIRNS) – I forbindelse med 75-års jubilæet for den atomare tilintetgørelse af Hiroshima og Nagasaki af den britiske marionet Harry Truman – en udslettelse der alene

havde til formål at terrorisere verden til at acceptere en 'verdensregering' (One World Government) udtænkt af det britiske imperium – er der nu dagligt overvejelser i magtens korridorer hos enhver større statsmagt på Jorden om den ekstreme fare for, at en atomkrig vil finde sted igen i dag. De fleste af verdens nyhedsbureauer citerer den tidligere australske premierminister Kevin Rudds ord i *Foreign Affairs*: "Spørgsmålet der stilles nu i hovedstæder verden over, stilfærdigt men nervøst, er, hvor vil dette ende? Det engang utænkelige udfald – egentlig væbnet konflikt mellem USA og Kina – ser nu ud til at være muligt for første gang siden afslutningen af Korea-krigen. Med andre ord står vi over for udsigten til ikke kun en ny kold krig, men også en varm krig". De næste tre måneder, fra nu af og indtil det amerikanske valg, er de mest kritiske for at en hændelse skal føre til krig, advarer han. Da den nuværende australske premierminister, Scott Morrison, blev spurgt om Rudds advarsel, erklærede han sig enig.

Det russiske forsvarsministeriums avis, *Krasnaya Zvezda*, har offentliggjort en detaljeret beskrivelse af den russiske politik for første gangs brug af atomvåben, som det blev bebudet af Vladimir Putin 2. juni. Der er to situationer, der kan retfærdiggøre en sådan første anvendelse, skriver de: først, ved "pålidelig information om opsendelse af ballistiske missiler, der angriber Ruslands territorium og (eller) dets allierede", da Rusland ikke kan vide, om missilet medfører atomvåben eller ej; og for det andet, ethvert forsøg på at ødelægge Rusland "som en stat", hvad enten det er med atomvåben eller andre midler. Artiklen noterer sig USA's tilbagetrækning fra flere internationale våbenaftaler og tilføjer: "Efter afslutningen af [Ny] START-aftalen vil der ikke være nogen eksisterende international aftale, der begrænser det strategiske våbenkapløb, og de amerikanske krigshøge vil have helt frie hænder".

Sanktionerne fra USA, der i går blev pålagt Hongkongs

administrerende chef, Carrie Lam, og ti andre ledere, blev mødt af fordømmelse og latterliggørelse i Kina, hvor de kaldte dem "klovnenumre", "skamløst og foragteligt", en "åbenlys og barbarisk" indblanding i Kinas interne anliggender. Sanktionerne beslaglægger alle ejendomme i USA, der ejes af de sanktionerede personer, og indefryser bankkonti. Luo Huining, Pekings officielle repræsentant i Hongkong, foreslog, at han ville sende 100 \$ til præsident Donald Trump, så han havde noget at indefryse.

Men faren for krig er håndgribelig. Storbritanniens førende rolle i denne galskab er slet skjult. I dag offentliggjorde Wall Street Journal en artikel med titlen "Det er tid til at genoplive Anglosfæren". Forfatteren, Andrew Roberts, er en britisk historiker og medunderskriver af principerklæringen fra det britiske efterretningsorgan Henry Jackson Society, der arbejdede tæt sammen med dronning Elizabeth II og hendes families arkiver for at skrive en biografi om Winston Churchill i 2018, kaldet Churchill: Walking With Destiny (Churchill: gang med skæbnen). Roberts foreslår, at Canada, Australien og New Zealand og Storbritannien (kaldet Canzuk – fire ud af de 'fem øjne') deltager i en økonomisk og militær union, der "straks skulle gøre sin entré på den globale scene som en supermagt, der er i stand til at stå skulder ved skulder med USA i den store, afgørende kamp i det 21. århundrede mod et stadig mere revanchistisk Kina". Canzuk kunne hjælpe USA med dets tildelte rolle (selvfølgelig tildelt af det britiske imperium) som "verdens politimand" – netop hvad præsident Trump har fordømt. "Omkostningerne ved at begrænse og inddæmme Kinas globale ambitioner ville blive den historiske rolle for ikke én, men to supermagter, da det er klart, at EU ikke har nogen interesse i at forsøge at stoppe det kinesiske herredømme i Asien".

Rablende vanvid? Selvfølgelig. Men dette er de rablende galninge, der kastede atombomber på Japan, der trak den "umælende kæmpe" USA ind i koloni-krigene i Indokina (efter at

have myrdet præsident John Kennedy) samt de kolonialistiske krige i Mellemøsten under de anglofile George Bush og Barack Obama.

Forebyggelse af en ny krig vil ikke komme fra en ny "anti-krigsbevægelse". Verden er nu i en tilstand af global opløsning, med en pandemi, massesult, økonomisk forfald, en bristefærdig finansiel boble og faren for termonuklear krig. Som titlen på forummet, der afholdes i dag af LaRouches politiske aktionskomité, antyder, er det nu et spørgsmål om "LaRouches fire Love eller Johannes Åbenbaringens Fire Ryttere". For at gøre det til førstnævnte snarere end sidstnævnte, er det foreslåede topmøde med statscheferne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd – et topmøde, som alle fem ledere er enige om, men uden en fastsat dato – absolut presserende.

Den franske præsident Emmanuel Macron har indkaldt til en international konference søndag for at tage fat på krisen i Libanon, som præsident Trump har meddelt, at han vil deltage i. Det er ikke klart, om Rusland og/eller Kina vil deltage, selvom begge er dybt involveret i at sende bistand til Libanon efter eksplosionen og allerede var engageret i økonomisk bistand. Måske kan katastrofen i Beirut skabe en ramme for at bringe verden sammen for at håndtere den globale krise som helhed.

Hvordan valget kan vindes:

Vær sikker på at 'hvis' sker

5. august (EIRNS) – Tilbage i februar, 2017, næppe to uger efter at Præsident Donald Trump var taget i ed som præsident, udtalte Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, at Trump kunne blive den største præsident i USA's historie, hvis han fulgte op på sit løfte om at skabe samarbejdsorienteret forhold med Rusland og Kina, og at arbejdede med disse og andre nationer om det Nye Silkevejs-projekt, for at fremkalde et Nyt Paradigme af økonomisk udvikling for hele menneskeheden, på linje med det beskrevet af Lyndon LaRouche i hans dokument af 08.06.2014, "Fire nye love for at redde USA nu! Ikke en mulighed, men en nødvendighed".

Den Britiske Imperium genkendte dette samme potentiale i Præsident Trump og tog en offentlig ed om, at de aldrig ville tillade noget som helst i den retning at ske – at en anden periode for Trump måtte forhindres for enhver pris, som det blev udtrykt af det engelske overhus i december, 2018. Briterne, med deres Obama-administration, samt andre aktiver, skabte den infame "Russiagate" løgn ud af den tynde luft, for at prøve at sænke Trumps præsidentskab. Den store "Rusland-Rusland-Rusland"-løgn – at Rusland havde hacket den Demokratiske Nationale Komité's computere, for at give valgsejren til en "medsammensvoren" Trump – er nu blevet miskrediteret vidt og bredt, og med den stadige aktivitet fra LaRouchePAC, Bill Binney, Roger Stone og andre, kunne den bryde sammen hvert eneste øjeblik. Men de samme britiske imperie netværker har nu opdigtet den store "Kina-Kina-Kina"-løgn – at Kina er årsagen til COVID-19-pandemien, som de eksportererede og er ansvarlige for millioner af dødsfald – for at sikre at verdens to største økonomier ikke samarbejder for at sætte en stopper for den globale pandemi og fortsætte derfra til reorganisering af hele det globale, bankerotte finanssystem.

Udenrigsminister Mike Pompeo har haft den førende rolle i at udbrede Kina-Kina-Kina-løgnen – samt de destruktive handlinger baseret derpå – og Præsident Trump selv har delvist adopteret dette, i det mindste i offentligheden. Som en konsekvens er de amerikansk-kinesiske relationer ved at løbe ud af kontrol, som hver side eskalerer tonen i meningsudvekslingen. På samme tid er pandemien og den økonomiske krise også ved at løbe ud af kontrol, og skaber præcis den slags omstændigheder, som briterne søger for at sikre at Trump taber valget i november.

I denne tynde strategiske atmosfære offentliggjorde det halvofficielle kinesiske dagblad, *Global Times*, d. 31. juli, en leder, som var et tydeligt signal af en ny slags, som, hvis han ønsker at vinde valget i november, tilskynder Præsident Trump til, ikke at skyde skylden for forværringen af COVID-19 og den økonomiske krise i USA på Kina og andre, men burde i stedet konfrontere disse kriser direkte gennem et samarbejde med Kina. "Lav justeringer tidligere," skrev de, og "slutte sig sammen med Kina".

Helga Zepp-LaRouche tog tilbuddet op i går.

Hun kommenterede at "lederen i *Global Times* er perfekt. Amerikansk-kinesisk-samarbejde angående pandemien er måden hvorpå den strategiske diskussion opløftes til en fælles tilgang. Dette må gøres for at skabe det miljø, således at et hastetopmøde mellem de fem permanente medlemmer af FN's sikkerhedsråds (P5) kan afholdes senest i september, for at diskutere nødvendigheden af en ny økonomisk og sikkerhedsarkitektur for planeten". Helga Zepp-LaRouche fortsatte ved at advare at "hvis tonen i den nuværende meningsudveksling forværres, vil vi ikke være i stand til at have et topmøde overhovedet eller, hvis vi gør, vil det ikke være en succes. Den strategiske situation løber hurtigt ud af kontrol, ikke kun hvad amerikansk-kinesiske relationer angår, men ligeså i andre relationer. Præsident Trump har ingen intention om at føre krig, men i det nuværende miljø med før-krigs-retorik, og det Britiske Imperiums hensigt

om at fremprovokere konflikten, kunne enhver fejlberregning føre til krig.

Denne stilling er langt værre end de fleste mennesker er klar til emotionelt at acceptere. Vi må rette op på dette og få regeringer og befolkninger til at vågne op til den eksistentielle trussel frembragt af pandemien og chokbølgerne som kommer fra den”.

Zepp-LaRouche understregede at ”dette er den eneste måde hvorpå Trumps valgsejr kan sikres. Grupper for og imod Trump må i samme grad indse, at krisen må konfronteres og overvindes før valget. Vi har brug for et internationalt kor af nationer, der kræver et sådant samarbejde, særligt mellem USA og Kina. Vi har brug for et stigende antal af stemmer for et P5-hastetopmøde. Som jeg ofte har sagt kan Trump blive en af de største amerikanske præsidenter, *hvis* han tager de nødvendige skridt. Det er vores ansvar at sørge for at dette '*hvis*' rent faktisk sker”.

**Larmende tavshed fra de
'større medier', men**

sandheden giver genlyd: Der var intet 'russisk hack' – overvågningsstaten afsløret

4. august (EIRNS) – De stærke afsløringer om, at der ikke var noget "russisk hack" i 2016, samt relaterede afsløringer, der er kommet frem i de sidste to ugers presse-begivenheder og webinarer, som er blevet afholdt af LaRouchePAC og Schiller Instituttet i USA, bliver stadig mødt med tordnende tavshed fra de etablerede medier (med få undtagelser inkl. Newsweek og the Washington Times), på trods af de overbevisende cv'er for Roger Stone, den mangeårige politiske konsulent for præsident Donald Trump, der ændrede straffen for Stones uretmæssige retssag i sidste måned, samt William Binney, den tidligere tekniske direktør for USA's Nationale Sikkerhedsagenturs afdeling for analyse og rapportering om globale geopolitiske og militære det amerikanskeanliggender. Ikke overraskende, selvfølgelig; men mørklægningen indtil videre viser kun den skyhøje risiko, der er forbundet med at lade nogen af disse oplysninger blive bredt anerkendt som sandfærdige.

De faktiske kendsgerninger der viser, at hele Russiagate-operationen blev brygget sammen imod det amerikanske præsidentskab og præsident Trump af Obama-relaterede efterretningskredse, der er forbundet med briterne, vil sprænge valg i 2020 vidt åbent, og forpurre det britiske imperiums globale geopolitik. Det vil også gøre det klart hvordan, hvorfor og af hvem operationen med falske anklager mod Lyndon LaRouche blev udført, og hvorfor LaRouches navn må renses.

Betydningen af at få udbredt dette billede vidt og bredt – og så hurtigt som muligt – blev påpeget i dag ved Consortium News' offentliggørelse af et nyt memorandum, der blev udgivet den 3. august af Veteran Intelligence Professionals for Sanity

(VIPS) – (en organisation af tidligere efterretningsofficerer -red.). Dokumentet med titlen: "VIPS-memo til Nancy Pelosi – Hackede Rusland DNC's e-mails?" er en grundig tilbagevisning af løgnene om masseødelæggelsesvåben i Irak, som blev fortalt for at retfærdiggøre krigen mod Irak og andre efter år 2001, samt løgnene om den formodede russiske hacking af DNC og John Podestas computere i 2016. Årsagen til at VIPS rettede deres dokumentation til 'Madam Speaker', formand for Repræsentanternes Hus, er at Pelosi den 31. juli udtrykte frustration over, at der i dag ikke kommer nogle detaljer ud om, hvorledes russerne påvirker valget i USA i 2020! VIPS, som inkluderer Bill Binney og andre specialister, forklarede høfligt, at de løgnere, der var involveret i 2016 (og tidligere), såsom James Clapper, James Comey, m.fl., er bekymrede for at blive sat i fængsel. De er blevet sparket ud og har grund til at frygte at skulle tilbringe tid bag tremmer. Derfor, 'Madam Speaker', "kan fraværet af de ønskede detaljer simpelthen skyldes mangelen på troværdige informationer om betydelig russisk indblanding, og fraværet af Clappers embedsmænd til at trylle dem frem. Med andre ord vil nutidens efterretningsadministratorer – i modsætning til deres forgængere – sikkert ikke kunne finde fældende beviser mod Rusland, som 'ikke rigtig var der'".

Baggrunden for disse salver af sandheder er de kombinerede kriser af pandemien, hungersnød, økonomisk sammenbrud og konflikter. På verdensplan rapporteres der officielt over 18 millioner tilfælde af COVID-19, rent faktisk yderligere mange millioner, hvilket skaber nødsituationer fra Australien til Europa. I USA skaber mønstre af 'spredning i lokalsamfund' problemer og lidelser på tværs af alle sektorer, fra skolegang til forarbejdning af fødevarer. National Governors Association har anmodet om en forlængelse af den føderale støtte til Nationalgarden, der nu tæller 25.000 i alle stater. I Det hvide Hus er der nu obligatorisk stikprøve-test af alt personale, efter at en fødevare-arbejder blev fundet SARS-CoV-2 positiv i sidste uge; og den nationale

sikkerhedsrådgiver, Robert O'Brien, har været i karantæne med virussen indtil i dag.

Situationen for fødevareforsyning forværres drastisk for millioner af mennesker. I slutningen af juli rejste direktør for Verdens Fødevareprogram, David Beasley, til Ecuador og besøgte deres forsyningsmæssige knudepunktet i Panama, hvorfra ikke kun mad, men også anti-pandemisk materiale sendes over hele Amerika. Den 28. juli udsendte han en advarsel om, at 16 millioner mennesker i Syd- og Mellemamerika og Caribien nu er absolut afhængige af den daglige fødevarehjælp, hvilket er en stigning i år fra 4,3 millioner. Han appellerede for nødhjælp på 328 millioner \$.

Endelig, i stedet for at fremme internationale samarbejdsrelationer vedrørende disse og indenlandske økonomiske kriser, er den britisk orienterede krigsfraktion i USA i fuld galop fremad imod konflikt. Blandt de seneste skridt mod Kina blev der annonceret endnu flere sanktioner fra udenrigs- og finansministeriet den 3. august, denne gang rettet mod virksomheder og enkeltpersoner i Xinjiang, hvor de anklages for krænkelser af uighurernes menneskerettigheder. En gruppering i Kongressen udsendte også denne uge en frist til de store amerikanske universiteter, Harvard, Penn, Yale og mange andre, om at de har en frist indtil mandag 10. august til at fremlægge dokumentation for, om de får finansiering fra "fjendtligt indstillede" udenlandske nationer. Hvad disse træk indebærer, er krig, hvad enten de involverede er bevidste om det eller ej. Denne risiko blev beskrevet i en erklæring fra det russiske udenrigsministerium i dag, på den første årsdag for USA's tilbagetrækning fra INF-traktaten om mellemdistance-atomraketter. Erklæringen advarede om, at den amerikanske udvidelse af landbaserede missiler mod Rusland og andre krigsførende handlinger tvinger Rusland til modforanstaltninger. Erklæringen gentog imidlertid, at politiske og diplomatiske forbindelser stadig er et alternativ.

Dette alternativ er nedfældet i forslaget fra den russiske præsident Vladimir Putin om et P5-topmøde meget snart (med de fem permanente medlemslande i FN's sikkerhedsråd). Præsident Trump og Putin har talt om en dagsorden for mødet. En sådan samling af statsoverhoveder er presserende – det ville være vigtigt allerede inden september. For at fremme dette perspektiv, og for at stoppe kupplanerne mod Trump og det amerikanske præsidentskab, udsendte LaRouchePAC i dag et nyt dokument. Ligesom med topmødet er der ingen tid at spille. Ingen grund til at vente til valget i november! Spred budskabet: “LaRouchePAC’s 2020 Terms of Battle: Secure the American Revolution, Crush the British Empire”

LaRouchePAC interview med Roger Stone, inkl. om LaRouche-sagen

Den 3. august 2020 (LaRouchePAC) – Roger Stones rapport om den absolut beskidte, løgnagtige taktik, der er blevet anvendt imod ham, bekræfter hvad vi har lært af de undersøgelser af kuppet, som vi og en håndfuld andre har foretaget: at de der prøver at fjerne præsident Trump er kriminelle, som handler i desperation for at forsvare en verdensorden, der er i færd med at kollapse. Stone påpeger, at Trump blev udpeget som skydeskive af samme grund som Lyndon LaRouche: fordi han er en “outsider”, som repræsenterer en trussel imod det system, der er under verdensomspændende sammenbrud. Stones civilcourage ved at modstå disse kriminelle, bør inspirere os til at fordoble vores bestræbelser på at besejre dem, så vi kan genoprette det amerikanske system.

"Russiagate"-kuppets endeligt og genåbningen af sagen om Lyndon LaRouche

Den 3. august (EIRNS) – Det britiske imperium samt allierede amerikanske efterretningsagenturer bag "overvågningsstaten" er blevet fanget på det forkerte ben, pga. LaRouches politiske Aktionskomité (LaRouchePAC's) gennembrud, opnået lørdag eftermiddag. I et webcast fra d. 1. august, som blev dækket både af prominente, såvel som mindre prominente, medier og genudgivet på hundredvis af hjemmesider og blogs siden den eftermiddag, deltog Roger Stone, den velkendte politiske konsulent og skydeskive for Robert Mueller, sammen med den højt respekterede "whistleblower" fra USA's Nationale Sikkerhedsagentur (NSA), Bill Binney, og talspersoner fra LaRouchePAC, Harley Schlanger og Barbara Boyd. De viste, hvordan anklagerne, samt de offentlige bagvaskelser af Stone, Binney og Lyndon LaRouche alle havde én kilde og én årsag: Beslutningen fra magthaverne i City of London og Wall Street om ikke at tillade, at modstandere af globaliseringen og de "permanente krige" vil blive hørt.

Roger Stone gjorde det klart, ud fra sin personlige viden efter at have ledt Ronald Reagans præsidentkampagne i New Hampshires primærvalg i 1980, at LaRouche blev retsforfulgt fordi, han "irriterede Bush-familien" – en veletableret magt i det finansielle etablissement – og fordi han arbejdede med og

parallelt til Præsident Ronald Reagan. Yderligere beviste Stone, at både han selv og Præsident Donald Trump er blevet et mål for disse magter på samme måde. Effekten var, at Stone på udførlig manér ødelagde grundlaget for Robert Muellers anklager rettet mod præsidenten; og i processen "genåbnede sagen om Lyndon LaRouche", hvis retsforfølgelse i 1980'erne blev iværksat af Mueller og William Weld. Hans afsløringer er yderligere uddybet på LaRouchePAC's daglige opdatering, "Morning Briefing", her til morgen.

Bill Binneys kriminaltekniske bevis på at der ikke fandtes noget "hack" af den Demokratiske Nationale Komité (DNC's) computere i 2016, og specielt ikke et af Rusland – kernegrundlaget for "Russiagate"-angrebene mod Trumps præsidentskab – er ikke blevet tilbagevist, efter at det blev præsenteret i oktober 2017 til daværende CIA-chef, Mike Pompeo, som begravede det fuldstændig i tre år. Men med LaRouchePAC's aktiviteter i de seneste uger cirkulerer disse beviser nu vidt og bredt. Det er nu vore læses ansvar at hjælpe med at udbrede disse yderligere.

Dette gennembrud i kampen mod globaliseringens overvågningsstat – som Helga Zepp-LaRouche kaldte "systemet for permanent uretfærdighed" – er en sejr på et tidspunkt, hvor de transatlantiske finanssystemer, kræfterne bag globaliseringen, er bankerotte. De overlever via centralbankernes massive "kunstige åndedræt" gennem et årti. Lyndon LaRouches politisk økonomiske nødforanstaltninger, som han kaldte sine "fire økonomiske love" for at rede nationer, er den eneste vej til økonomisk genrejsning fra sammenbruddet. Megabankerne, centrede i City of London og Wall Street, må opdeles gennem en Glass/Steagall-lovgivning; centralbankerne nationaliseres eller erstattes af hamiltoniske nationale bank- og kreditinstitutter; og de førende nationers bestræbelser indenfor rumfart og fusionsenergiforskning må øges til lynprogrammer for at kolonisere Månen og Mars, således at teknologi og produktivitet kan nå nye højder her på Jorden.

Det var således, at LaRouche definerede "genrejsning", og det begynder i denne dybe krise med at "genåbne hans sag", og derfra fremlægge hans politik.

Pga. af deres finanssystemers desperate tilstand drives finanseliten, centreret i City of London, til en stadig mere anspændt "førkrigs"-konfrontation med Kina – og også Rusland. LaRouchePAC og Schiller Instituttet forsøger at befri Præsident Donald Trump fra denne konfrontation i tide til et topmøde for samarbejde blandt FN's sikkerhedsråds fem permanente medlemmer, som sandsynligvis vil finde sted i begyndelsen af september. For blot et par dage siden pegede en prominent økonom, den nylige chef for Indiens Centralbank, underforstået på den første opgave for et sådant topmøde. USA og Kina er i en enestående position, og må, ifølge Raguram Rajan, "tage ansvaret og sammen forsyne de underudviklede nationer med ressourcerne til at bekæmpe pandemien". Denne mission – et nyt verdensomspændende sundhedssystem mod pandemien – har, siden februar, været spydspidsen af Helga Zepp-LaRouches initiativ for disse topmøder.

Målet med denne proces er et Nyt Bretton Woods, internationalt kreditsystem, for at realisere Præsident Franklin Roosevelts udviklingsperspektiv i forbindelse med organiseringen af den oprindelige Bretton Woods-konference. Siden de sene 1980'ere gjorde Lyndon LaRouche, på trods af uretfærdige retsforfølgelser, denne mission for et Nyt Bretton Woods til sin egen. Hvis den seneste uges gennembrud mod det britiske imperium og Wall Street udbredes og opfølges fuldstændigt, kan vi virkelig gøre denne mission.

POLITISK ORIENTERING den 5. august 2020: COVID-19 på vej ud af kontrol og det samme er tilfældet med den internationale økonomi og strategi

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

Schiller Instituttet · COVID-19 på vej ud af kontrol og det samme er tilfældet med den internationale økonomi og strategi

Sprækker i dæmningen: Stop kuppet, rens LaRouches navn

Den 2. august (EIRNS) – Sprækkerne breder sig i inddæmningen omkring sandheden, der kommer frem vedrørende den russiske løgn, og hele statskuppet mod præsident Trump; et kup der har været afhængig af denne løgn; og om den relaterede, tidligere sag om den uberettigede fængsling og fortsatte bagvaskelse af Lyndon LaRouche. Denne dæmning må nu sprænges helt, hvis vi skal have held med at bryde en vej ud af de nuværende systemiske sammenbrudskriser, som planeten står overfor. Den raserende globale pandemi, den økonomiske nedsmeltning, den voksende fare for atomkrig... alle kræver de presserende

handling.

Begivenheden hos LaRouchePAC den 1. august med Roger Stone og Bill Binney sammen med LaRouchePAC's Barbara Boyd og Harley Schlanger bidrager allerede markant til at nå dette resultat. Fra søndag formiddag havde den historiske begivenhed over 6.000 visninger på YouTube, og *Newsweek* og *Washington Times* måtte dække Stones optræden, herunder – for *Newsweeks* vedkommende – hans eksplosive kommentarer om hvordan LaRouche blev fængslet af Bush-apparatet, samt at han havde arbejdet tæt sammen med Ronald Reagans præsidentskab. Mandag vil der blive bragt yderligere bemærkninger fra Stone i et eksklusivt interview med Harley Schlanger.

Den særlige nødvendighed af at give oprejsning til Lyndon LaRouche og hans ideer blev understreget i begyndelsen af arrangementet den 1. august, hvor uddrag af en international webcast med LaRouche selv fra den 8. september 2009 blev afspillet for publikum; en webcast hvor han viste "det fremsyn, som gjorde LaRouche farlig" for det britiske imperium, der beordrede hans uretmæssige fængsling. LaRouche beskæftigede sig med betydningen af at menneskeheden begiver sig ud på en mission til Månen og Mars:

"Og det vil forandre karakteren af menneskets opfattelse af sig selv. Mennesket vil ikke længere tænke på sig selv som en jordbunden landstryger. (Ikke landkrabbe, men landstryger.) Mennesket vil opfatte sig selv som en del af solsystemet. Se, det betyder en ændring i menneskets forhold til andre mennesker. Man har et menneske på Mars, som arbejder deroppe, og et menneske på Jorden. Det tager en weekend at rejse derop og tilbage igen. Det vil forandre omstændighederne for menneskelivet. Nu vil alle de teknologier, der bruges til at gøre dette, afspejles i teknologiske revolutioner tilbage på Jorden, herunder dyrkning af føde, fødevarer. Jeg mener – at dyrke grøntsager på Mars: Dette er en virkelig ændring i landbruget. Det udvider ens opfattelse af, hvad landbrug indebærer...

"De [de unge generationer] bliver modtagere og formidlere af denne teknologiske fremgang, og hvad der måtte følge efter. Og så må vi tænke to eller tre generationer forud. Jeg mener, tænker I ikke på jeres børnebørn? Tænker I ikke endog på jeres oldebørn, hvis I er heldige? Er det ikke ens mission i livet? Er det ikke ens fornemmelse for kontinuitet i tilværelsen? Så, hvad er det? En generation, 25 år. Tre generationer, 75 år. Fire generationer, 100 år. Hvad skal I gøre i de næste 100 år, folkens?

"Hvis I tænker på fremtiden, hvis I interesserer jer for jeres børn og børnebørn, der kommer efter jer; hvis I tænker på menneskehedens fremtid og placerer jeres identitet i det I gør for dem, for at muliggøre deres liv, hvad tænker I så over? I tænker over, hvor vi skal være om 75, 100 år fra nu af, og tænker på hvor nøjagtigt vi kan forudsige, hvor vi er til den tid. Hvad er vores muligheder? Hvor er vi på vej hen? Hvad skal vi gøre? Halløjsa, hvad skal I gøre, når I når pensionsalderen i en alder af 75, 78 eller 85 år med forbedret sundhedsvæsen? Hvad skal I stille op med jer selv? Hvad er jeres fremtid? Hvilken slags verden vælger I? Hvilken slags solsystem vælger I at bo i?

"Og det er sådan det gøres. Man gør det ikke ved at komme med en liste over dette eller en liste over hint. Hvad er ens prioriteter? Man går ud med en mission, en mission for menneskeheden. Dette handler ikke om job. Det handler ikke om indkomst. Dette handler om menneskeheden, forskellen mellem mennesket og dyrene. Hvad skal man som menneske gøre, som bekræfter, at man er et menneske, og ikke skamfuld over resultatet set med dine børnebørns øjne? Hvad skal man udrette med sit liv? Vi opnåede noget, vi kom så langt. Hvor langt vil I tage os? Hvor langt videre bringer I den menneskelige race?

"Og det er hvad der får det til at fungere. Det er motivation. Hvordan I vælger at tilbringe jeres liv. Ikke blot få tiden til at gå, men at bruge det, anvende det. Til hvilket formål? Til hvilket endemål? Hvad vil man opdrage børn til, til

hvilket endemål? For menneskehedens skyld! Hvorfor skal I huskes af mennesker om to generationer fra nu? Hvorfor skal I respekteres, en generation fra nu af? Hvad skal I gøre for at optjene denne respekt? Jeres identitet som mennesker.

"Og hvis I følger den tankegang og bruger spørgsmålet om rummet, rumforskningen, som en parameter, et paradigme fra vores nylige erfaringsgrundlag, der viser forskellen, så siger I: Vi taler ikke om industripolitik som sådan. Vi taler ikke om landbrugspolitik. Vi taler om menneskelig politik. Vi taler om den menneskelige arts udvikling og fremskridt til et bedre liv for kommende generationer. Og det kræver videnskabelige og teknologiske fremskridt, såvel som de kulturelle fremskridt, der fremmer kreativiteten i det individuelle menneskesind. Det er vores mission".